Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 282/2011

ze dne 15. března 2011,

kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

(přepracování)

(Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Rady (EU) č. 967/2012 ze dne 9. října 2012	L 290	1	20.10.2012
►M2	Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1042/2013 ze dne 7. října 2013	L 284	1	26.10.2013
►M3	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/2459 ze dne 5. prosince 2017	L 348	32	29.12.2017

▼B

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 282/2011

ze dne 15. března 2011,

kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

(přepracování)

KAPITOLA I

PŘEDMĚT

Článek 1

Toto nařízení stanoví prováděcí opatření k určitým ustanovením hlav I až V a VII až XII směrnice 2006/112/ES.

KAPITOLA II

OBLAST PŮSOBNOSTI

(HLAVA I SMĚRNICE 2006/112/ES)

Článek 2

K pořízení uvnitř Společenství ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES nedochází v případě:

a) převodu nového dopravního prostředku osobou nepovinnou k dani po změně místa, kde se osoba zdržuje, za podmínky, že by nemohlo být v okamžiku dodání použito osvobození stanovené v čl. 138 odst. 2 písm. a) směrnice 2006/112/ES;

b) vrácení nového dopravního prostředku osobou nepovinnou k dani do členského státu, z něhož jí byl původně dodán s osvobozením od daně stanoveným v čl. 138 odst. 2 písm. a) směrnice 2006/112/ES.

Článek 3

Aniž je dotčen čl. 59a první pododstavec písm. b) směrnice 2006/112/ES, poskytnutí následujících služeb není předmětem DPH, jestliže poskytovatel prokáže, že se místo poskytnutí takové služby určené podle kapitoly V oddílu 4 pododdílů 3 a 4 tohoto nařízení nachází mimo Společenství:

a) od 1. ledna 2013 služeb uvedených v čl. 56 odst. 2 prvním pododstavci směrnice 2006/112/ES;

b) od 1. ledna 2015 služeb uvedených v článku 58 směrnice 2006/112/ES;

▼B

c) služeb uvedených v článku 59 směrnice 2006/112/ES.

Článek 4

Osoba povinná k dani, která je oprávněna k nezdanění svých pořízení zboží uvnitř Společenství v souladu s článkem 3 směrnice 2006/112/ES, zůstává touto osobou, pokud podle čl. 214 odst. 1 písmen d) nebo e) uvedené směrnice bylo uvedené osobě povinné k dani přiděleno identifikační číslo pro DPH pro přijaté služby, z nichž je povinna odvést DPH, nebo pro služby poskytnuté uvedenou osobou na území jiného členského státu, u nichž je DPH splatná pouze příjemcem.

Pokud však uvedená osoba povinná k dani toto identifikační číslo pro DPH sdělí dodavateli v souvislosti s pořízením zboží uvnitř Společenství, má se za to, že tato osoba využila možnost stanovenou v čl. 3 odst. 3 uvedené směrnice.

KAPITOLA III

OSOBY POVINNÉ K DANI

(HLAVA III SMĚRNICE 2006/112/ES)

Článek 5

Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS) založené v souladu s nařízením (EHS) č. 2137/85, které dodává zboží nebo poskytuje služby za protiplnění svým členům nebo třetím stranám, je osobou povinnou k dani ve smyslu čl. 9 odst. 1 směrnice 2006/112/ES.

KAPITOLA IV

ZDANITELNÁ PLNĚNÍ

(ČLÁNKY 24 AŽ 29 SMĚRNICE 2006/112/ES)

Článek 6

1. Restauračními a cateringovými službami se rozumí služby spočívající v dodání připravených nebo nepřipravených jídel nebo nápojů či obojího určených pro lidskou spotřebu spolu s dostatečnými podpůrnými službami umožňujícími jejich okamžitou spotřebu. Dodání jídel nebo nápojů či obojího je pouze jednou složkou celku, v němž služby převažují. Restaurační služby jsou poskytnutím takových služeb v prostorách poskytovatele a cateringové služby jsou poskytnutím takových služeb mimo prostory poskytovatele.

2. Za restaurační ani cateringovou službu ve smyslu odstavce 1 se nepovažuje dodání připravených nebo nepřipravených jídel nebo nápojů či obojího, bez ohledu na to, zda s přepravou, či bez ní, které však nezahrnuje žádné další podpůrné služby.

▼**M2**

Článek 6a

1. Telekomunikační služby ve smyslu čl. 24 odst. 2 směrnice 2006/112/ES zahrnují zejména:

a) pevné a mobilní telefonní služby pro obousměrný přenos hlasu, dat a videa, včetně telefonních služeb s obrazovým prvkem (videofonní služby);

b) telefonní služby poskytované přes internet, včetně hlasových služeb přes internet (Voice over Internet Protocol – VoIP);

c) hlasovou schránku, čekající hovor, přesměrování hovoru, identifikaci volajícího, třícestnou konferenci a jiné služby řízení hovorů;

d) pagingové služby;

e) audiotextové služby;

f) fax, telegraf a dálnopis;

g) přístup na internet, včetně world wide webu;

h) připojování soukromých sítí poskytující telekomunikační spojení pro výhradní použití daným zákazníkem.

2. Telekomunikační služby ve smyslu čl. 24 odst. 2 směrnice 2006/112/ES nezahrnují:

a) elektronicky poskytované služby;

b) služby rozhlasového a televizního vysílání.

Článek 6b

1. Služby rozhlasového a televizního vysílání zahrnují služby, které sestávají ze zvukového a audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové a televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované široké veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností.

2. Odstavec 1 se vztahuje zejména na tyto případy:

a) rozhlasové nebo televizní pořady vysílané nebo přenášené rozhlasovou nebo televizní sítí;

b) rozhlasové nebo televizní pořady šířené prostřednictvím internetu nebo podobné elektronické sítě (IP streaming), pokud jsou přenášeny simultánně s jejich vysíláním nebo přenosem rozhlasovou nebo televizní sítí.

▼M2

3. Odstavec 1 se nevztahuje na:

a) telekomunikační služby;

b) elektronicky poskytované služby;

c) poskytování informací o konkrétních pořadech na požádání;

d) převod práv rozhlasového a televizního vysílání nebo přenosových práv;

e) nájem technického vybavení nebo zařízení k příjmu vysílání;

f) rozhlasové nebo televizní pořady šířené prostřednictvím internetu nebo podobné elektronické sítě (IP streaming), pokud nejsou přenášeny simultánně s jejich vysíláním nebo přenosem rozhlasovou nebo televizní sítí.

▼B

Článek 7

1. „Elektronicky poskytované služby“ uvedené ve směrnici 2006/112/ES zahrnují služby, které jsou poskytovány přes Internet nebo elektronickou síť a z jejichž povahy vyplývá, že jejich poskytování je v podstatě automatizované a vyžaduje minimální lidský zásah, a nejsou uskutečnitelné bez informačních technologií.

2. Odstavec 1 se vztahuje zejména na tyto případy:

a) poskytování digitalizovaných produktů obecně, včetně programového vybavení a jeho změn nebo aktualizací;

b) služby poskytování nebo podpory obchodní nebo osobní prezentace na elektronické síti, jako je například internetová stránka;

c) služby automaticky generované z počítače přes internet nebo elektronickou síť v reakci na zadání konkrétních dat příjemcem;

d) úplatný převod práva dát do prodeje zboží nebo službu na internetové stránce fungující jako trh online, kde potenciální kupující podávají nabídky automatizovaným postupem a kde jsou strany informovány o uskutečnění prodeje elektronickou poštou automaticky generovanou počítačem;

e) internetové balíčky služeb, v nichž tvoří telekomunikační složka doplňkovou a podřízenou část (tj. balíčky, které jdou nad rámec pouhého přístupu k internetu a které zahrnují jiné složky, jako například obsahové stránky umožňující přístup k aktualitám, zprávám o počasí, turistickým informacím, prostor pro hry, web-site hosting, přístup k diskusím online atd.);

▼B

f) služby uvedené v příloze I.

▼M2

3. Odstavec 1 se nevztahuje na tyto případy:

a) služby rozhlasového a televizního vysílání;

▼B

b) telekomunikační služby;

c) zboží, je-li objednávka a její zpracování provedeno elektronicky;

d) disky CD-ROM, diskety a podobné hmotné nosiče;

e) tiskoviny, jako jsou knihy, informační zpravodaje, noviny nebo časopisy;

f) CD a audiokazety;

g) videokazety a DVD;

h) hry na discích CD-ROM;

i) služby odborníků, jako jsou právníci a finanční poradci, kteří radí svým klientům elektronickou poštou;

j) vzdělávací služby, je-li obsah kurzů dodáván učitelem přes Internet nebo elektronickou síť, tj. přes dálkové spojení;

k) offline služby spočívající ve fyzické opravě počítačového vybavení;

l) offline služby uchovávání dat;

m) reklamní služby, zejména v novinách, na plakátech nebo v televizi;

n) služby telefonní podpory;

o) vzdělávací služby zahrnující výhradně korespondenční kurzy, jako jsou poštovní kurzy;

p) klasické aukční služby závisející na přímém lidském zásahu bez ohledu na to, jakým způsobem jsou podávány nabídky;

▼M2

_____

t) vstupenky na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce rezervované online;

u) ubytování, pronájem vozidel, restaurační služby, přeprava cestujících nebo podobné služby rezervované online.

▼B

Článek 8

Pokud osoba povinná k dani provádí pouze montáž různých částí stroje, které jí všechny poskytl její zákazník, je uvedené plnění poskytnutím služby ve smyslu čl. 24 odst. 1 směrnice 2006/112/ES.

Článek 9

Prodej opce, jde-li o plnění spadající do oblasti působnosti čl. 135 odst. 1 písm. f) směrnice 2006/112/ES, je poskytnutím služby ve smyslu čl. 24 odst. 1 uvedené směrnice. Toto poskytnutí služby je oddělené od základních plnění, se kterými služba souvisí.

▼M2

Článek 9a

1. Pro účely článku 28 směrnice 2006/112/ES, pokud jsou elektronicky poskytované služby poskytnuty prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, jako je platforma pro stahování aplikací, má se za to, že osoba povinná k dani, která se na tomto poskytnutí služeb podílí, jedná vlastním jménem, avšak na účet poskytovatele těchto služeb, ledaže tato osoba povinná k dani výslovně označí tohoto poskytovatele za osobu poskytující dotyčné služby a tato skutečnost je zohledněna ve smluvních ujednáních mezi oběma stranami.

Aby byl poskytovatel elektronicky poskytovaných služeb považován za osobu, kterou osoba povinná k dani výslovně označila za osobu poskytující dotyčné elektronicky poskytované služby, musí být splněny tyto podmínky:

a) na faktuře vystavené nebo zpřístupněné každou osobou povinnou k dani, která se podílí na poskytnutí elektronicky poskytované služby, musí být specifikovány tyto služby a jejich poskytovatel;

b) na účtence vystavené nebo zpřístupněné příjemci musí být specifikovány elektronicky poskytované služby a jejich poskytovatel.

Pro účely tohoto odstavce není osobě povinné k dani, která v souvislosti s poskytnutím elektronicky poskytovaných služeb schvaluje účtování poplatku příjemci, schvaluje provedení služby nebo stanoví obecné podmínky poskytnutí služby, povoleno výslovně označit za poskytovatele těchto služeb jinou osobu.

2. Odstavec 1 se použije, za podmínek v něm uvedených, rovněž v případě, že jsou telefonní služby poskytované přes internet, včetně hlasových služeb přes internet (Voice over Internet Protocol – VoIP), poskytovány prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, jako je platforma pro stahování aplikací.

3. Tento článek se nepoužije na osobu povinnou k dani, která pouze poskytuje zpracování plateb vztahujících se k elektronicky poskytovaným službám nebo telefonním službám poskytovaným přes internet,

▼M2

včetně hlasových služeb přes internet (VoIP), ale na poskytnutí těchto elektronicky poskytovaných služeb nebo telefonních služeb se nepodílí.

▼B

KAPITOLA V

MÍSTO ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ

ODDÍL 1

Pojmy

Článek 10

1. Pro účely článků 44 a 45 směrnice 2006/112/ES je sídlem ekonomické činnosti osoby povinné k dani místo, kde dochází k výkonu ústřední správy podniku.

2. Při určování místa uvedeného v odstavci 1 se vezme v úvahu místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se obecného řízení podniku, místo statutárního sídla podniku, a místo, kde se schází vedení podniku.

Nelze-li podle těchto kritérií s jistotou určit sídlo ekonomické činnosti, je určujícím kritériem místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se obecného řízení podniku.

3. Pouhá existence poštovní adresy nemůže být postačující pro sídlo ekonomické činnosti osoby povinné k dani.

Článek 11

1. Pro účely článku 44 směrnice 2006/112/ES se „stálou provozovnou“ rozumí jakákoli provozovna jiná než sídlo ekonomické činnosti ve smyslu článku 10 tohoto nařízení, která se vyznačuje dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů, což jí umožňuje přijímat a využívat služby, které jí jsou poskytovány pro její vlastní potřebu.

2. Pro účely následujících článků se „stálou provozovnou“ rozumí jakákoli provozovna jiná než sídlo ekonomické činnosti ve smyslu článku 10 tohoto nařízení, která se vyznačuje dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů, což jí umožňuje poskytovat služby, jejichž poskytnutí zajišťuje:

a) článku 45 směrnice 2006/112/ES;

b) od 1. ledna 2013 čl. 56 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2006/112/ES;

c) do 31. prosince 2014 článku 58 směrnice 2006/112/ES;

▼B

d) článku 192a směrnice 2006/112/ES.

3. Skutečnost, že má identifikační číslo pro DPH, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby se mělo za to, že má osoba povinná k dani stálou provozovnu.

Článek 12

Pro účely směrnice 2006/112/ES se „bydlištěm“ fyzické osoby povinné či nepovinné k dani rozumí adresa vedená v evidenci obyvatelstva či podobné evidenci, nebo adresa, kterou tato osoba uvedla příslušnému správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti.

Článek 13

Místem, kde se fyzická osoba povinná či nepovinná k dani „obvykle zdržuje“, se podle směrnice 2006/112/ES rozumí místo, kde tato fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních a profesních vazeb.

Pokud má tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, nebo pokud profesní vazby nemá, je místo, kde se obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami, které ukazují na úzké spojení mezi fyzickou osobou a místem, kde žije.

▼M2

Článek 13a

Místem, kde je právnická osoba nepovinná k dani usazena, jak je uvedeno v čl. 56 odst. 2 prvním pododstavci a v článcích 58 a 59 směrnice 2006/112/ES, je:

a) místo, kde dochází k výkonu její ústřední správy, nebo

b) místo jakékoli jiné provozovny, jež se vyznačuje dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů, což jí umožňuje přijímat a využívat služby, které jí jsou poskytovány pro její vlastní potřebu.

Článek 13b

Pro účely směrnice 2006/112/ES se za „nemovitost“ považuje:

a) každá určitá část země na povrchu nebo pod ním, k nimž lze založit vlastnické právo a držbu;

b) každá budova nebo stavba spojená se zemí nebo v zemi nad úrovní moře nebo pod ní, kterou nelze snadno rozebrat nebo přemístit;

▼M2

c) každý prvek, který byl nainstalován a tvoří nedílnou součást budovy nebo stavby, bez něhož by budova nebo stavba byla neúplná, jako například dveře, okna, střechy, schodiště a výtahy;

d) každý prvek, zařízení nebo stroj trvale nainstalovaný v budově nebo stavbě, které nelze přemístit bez zničení nebo změny budovy nebo stavby.

▼B

ODDÍL 2

Místo dodání zboží

(Články 31 až 39 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 14

Je-li v průběhu kalendářního roku překročena prahová hodnota uplatňovaná členským státem podle článku 34 směrnice 2006/112/ES, nemění článek 33 uvedené směrnice místo dodání zboží jiného, než jsou výrobky podléhající spotřební dani, které se uskuteční v průběhu téhož kalendářního roku před překročením prahové hodnoty uplatňované členským státem pro běžný kalendářní rok, a to pod podmínkou, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) dodavatel nevyužil možnost volby stanovenou podle čl. 34 odst. 4 uvedené směrnice;

b) hodnota jeho dodání zboží nepřekročila v průběhu předcházejícího kalendářního roku prahovou hodnotu.

Ustanovení článku 33 směrnice 2006/112/ES však mění místo těchto dodání do členského státu, ve kterém jsou odeslání či přeprava ukončeny:

a) dodání zboží, kterým byla v běžném kalendářním roce překročena prahová hodnota uplatňovaná členským státem v průběhu téhož kalendářního roku;

b) veškerá pozdější dodání zboží uskutečněná v tomto členském státě v průběhu uvedeného kalendářního roku;

c) dodání zboží uskutečněná v tomto členském státě v průběhu kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, v jehož průběhu došlo k události uvedené v písmenu a).

Článek 15

Úsek přepravy cestujících uskutečněný ve Společenství uvedený v článku 37 směrnice 2006/112/ES je určen cestou dopravních prostředků, a nikoliv cestou uskutečněnou každým z cestujících.

▼B

ODDÍL 3

Místo pořízení zboží uvnitř společenství

(Články 40, 41 a 42 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 16

Uskutečnilo-li se pořízení zboží uvnitř Společenství ve smyslu článku 20 směrnice 2006/112/ES, členský stát, ve kterém jsou odeslání či přeprava zboží ukončeny, uplatní své právo na zdanění bez ohledu na režim, jemuž plnění z hlediska DPH podléhá v členském státě, ve kterém odeslání nebo přeprava začaly.

Každou žádost dodavatele zboží o opravu DPH, kterou fakturoval a přiznal členskému státu, ve kterém odeslání nebo přeprava zboží začaly, tento členský stát posuzuje v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

ODDÍL 4

Místo poskytnutí služby

(Články 43 až 59 Směrnice 2006/112/ES)

Pododdíl 1

Status příjemce

Článek 17

1. Pokud místo poskytnutí služby závisí na tom, zda je příjemce osobou povinnou či nepovinnnou k dani, určí se status příjemce na základě článků 9 až 13 a článku 43 směrnice 2006/112/ES.

2. Právnická osoba nepovinná k dani, která je nebo má povinnost být identifikována pro účely DPH podle čl. 214 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES, neboť její pořízení zboží uvnitř Společenství je předmětem DPH nebo z toho důvodu, že tato osoba využila možnost učinit tato plnění předmětem DPH, je osobou povinnou k dani ve smyslu článku 43 uvedené směrnice.

Článek 18

1. Poskytovatel může, nemá-li informace o opaku, považovat příjemce usazeného ve Společenství za osobu povinnou k dani:

a) v případě, že mu příjemce sdělil své osobní identifikační číslo pro DPH, obdrží-li potvrzení platnosti tohoto identifikačního čísla, jakož i odpovídajícího jména a adresy v souladu s článkem 31 nařízení Rady (ES) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty ([1]);

([1]) Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1.

▼B

b) v případě, že příjemce osobní identifikační číslo pro DPH dosud neobdržel, ale informuje poskytovatele, že o jeho vydání požádal, obdrží-li jakýkoli jiný důkaz prokazující, že příjemce je osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, která má povinnost být identifikována pro účely DPH, a ověří-li prostřednictvím kontrolních postupů běžně používaných v obchodní praxi, jako jsou postupy týkající se kontroly totožnosti nebo platby, v přiměřeném rozsahu přesnost informací poskytnutých příjemcem.

2. Poskytovatel může, nemá-li informace o opaku, považovat příjemce usazeného ve Společenství za osobu nepovinnou k dani, může-li prokázat, že mu příjemce nesdělil své osobní identifikační číslo pro DPH.

▼M2

Avšak bez ohledu na informace o opaku může poskytovatel telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb považovat příjemce usazeného ve Společenství za osobu nepovinnou k dani, dokud mu uvedený příjemce nesdělí své osobní identifikační číslo pro DPH.

▼B

3. Poskytovatel může, nemá-li informace o opaku, považovat příjemce usazeného mimo Společenství za osobu povinnou k dani:

a) obdrží-li od příjemce osvědčení vydané příslušným správcem daně příjemce jako potvrzení, že příjemce vykonává ekonomickou činnost, aby mu mohla být vrácena DPH podle směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství ([1]);

b) má-li k dispozici číslo pro DPH nebo podobné číslo přidělené příjemci zemí, ve které je usazen, a používané k identifikaci podniků nebo jakýkoli jiný důkaz prokazující, že příjemce je osobou povinnou k dani, a ověří-li prostřednictvím kontrolních postupů běžně používaných v obchodní praxi, jako jsou postupy týkající se kontroly totožnosti nebo platby, v přiměřeném rozsahu přesnost informací poskytnutých příjemcem, jestliže příjemce uvedené osvědčení nemá.

Pododdíl 2

Postavení příjemce

Článek 19

Pro účely uplatňování pravidel týkajících se místa poskytnutí služby uvedených v článcích 44 a 45 směrnice 2006/112/ES se osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani považovaná za osobu

([1]) Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40.

▼B

povinnou k dani, jíž je poskytnuta služba výlučně pro její soukromou potřebu, včetně soukromé potřeby jejích zaměstnanců, považuje za osobu nepovinnou k dani.

Nemá-li informace o opaku, jako jsou informace o povaze poskytnutých služeb, může se poskytovatel domnívat, že služby jsou určeny pro účely ekonomické činnosti příjemce, pokud mu příjemce pro účely daného plnění sdělil své osobní identifikační číslo pro DPH.

Jestliže je jedna a tatáž služba určena jak pro soukromou potřebu včetně soukromé potřeby zaměstnanců příjemce, tak současně pro ekonomickou činnost, poskytnutí této služby spadá výlučně do oblasti působnosti článku 44 směrnice 2006/112/ES, a to za podmínky, že nedochází k žádnému zneužití.

Pododdíl 3

Místo příjemce

Článek 20

V případě, že poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani považované za osobu povinnou k dani spadá do oblasti působnosti článku 44 směrnice 2006/112/ES a že uvedená osoba povinná k dani je usazena v jediné zemi, nebo nemá-li sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, má v jediné zemi bydliště a místo, kde se obvykle zdržuje, je uvedené poskytnutí služby zdanitelné v uvedené zemi.

Poskytovatel zjistí uvedené místo na základě informací od příjemce, které ověří prostřednictvím kontrolních postupů běžně používaných v obchodní praxi, jako jsou postupy týkající se kontroly totožnosti nebo platby.

Těmito informacemi může být i identifikační číslo pro DPH přidělené členským státem, v němž je příjemce usazen.

Článek 21

V případě, že poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani považované za osobu povinnou k dani spadá do oblasti působnosti článku 44 směrnice 2006/112/ES a že uvedená osoba povinná k dani je usazena ve více než jedné zemi, je uvedené poskytnutí služby zdanitelné v zemi, kde má uvedená osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti.

Je-li však tato služba poskytnuta stálé provozovně osoby povinné k dani nacházející se v místě jiném, než je místo, kde má příjemce sídlo ekonomické činnosti, je uvedené poskytnutí služby zdanitelné v místě stálé provozovny, která tuto službu přijímá a využívá pro vlastní potřebu.

▼B

Nemá-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, je služba zdanitelná v místě jejího bydliště, nebo v místě, kde se obvykle zdržuje.

Článek 22

1. Za účelem identifikace stálé provozovny příjemce, jíž je služba poskytnuta, přezkoumá poskytovatel povahu a využití poskytnuté služby.

Jestliže povaha a využití poskytnuté služby neumožňují identifikovat stálou provozovnu, jíž je služba poskytnuta, poskytovatel při identifikaci dané stálé provozovny přihlédne zejména k tomu, zda smlouva, objednávka a identifikační číslo pro DPH přidělené členským státem příjemce, které mu příjemce sdělil, identifikují stálou provozovnu jako příjemce služby a zda je stálá provozovna subjektem, který za službu platí.

V případě, že stálá provozovna příjemce, jíž je služba poskytnuta, nemůže být určena podle prvního a druhého pododstavce tohoto odstavce, nebo v případě, že služby, na něž se vztahuje článek 44 směrnice 2006/112/ES, jsou poskytnuty osobě povinné k dani podle smlouvy, která se vztahuje na jednu nebo více služeb využívaných nezjistitelným nebo nekvantifikovatelným způsobem, poskytovatel může oprávněně považovat služby za poskytnuté v místě, kde má příjemce sídlo ekonomické činnosti.

2. Uplatňováním tohoto článku nejsou dotčeny povinnosti příjemce.

Článek 23

1. Od 1. ledna 2013 v případě, že v souladu s čl. 56 odst. 2 prvním pododstavcem směrnice 2006/112/ES je poskytnutí služby zdanitelné v místě, kde je příjemce usazen, nebo není-li usazen, v místě, kde má bydliště, nebo v místě, kde se obvykle zdržuje, stanoví poskytovatel uvedené místo na základě věcných informací od příjemce, které ověří prostřednictvím kontrolních postupů běžně používaných v obchodní praxi, jako jsou postupy týkající se kontroly totožnosti nebo platby.

2. V případě, že v souladu s články 58 a 59 směrnice 2006/112/ES je poskytnutí služby zdanitelné v místě, kde je příjemce usazen, nebo není-li usazen, v místě, kde má bydliště, nebo v místě, kde se obvykle zdržuje, poskytovatel zjistí uvedené místo na základě věcných informací od příjemce, které ověří prostřednictvím kontrolních postupů běžně používaných v obchodní praxi, jako jsou postupy týkající se kontroly totožnosti nebo platby.

▼M2

Článek 24

Pokud jsou služby, na něž se vztahuje čl. 56 odst. 2 první pododstavec nebo články 58 a 59 směrnice 2006/112/ES, poskytnuty osobě

▼M2

nepovinné k dani, která je usazena ve více než jedné zemi nebo má bydliště v jedné zemi, ale obvykle se zdržuje v jiné zemi, přednost má:

a) v případě právnické osoby nepovinné k dani místo uvedené v čl. 13a písm. a) tohoto nařízení, ledaže existuje důkaz, že se služba využívá v provozovně uvedené v písmenu b) uvedeného článku;

b) v případě fyzické osoby místo, kde se tato osoba obvykle zdržuje, ledaže existuje důkaz, že se služba využívá v jejím bydlišti.

Pododdíl 3a

Domněnky o místě příjemce

Článek 24a

1. Pro účely článků 44, 58 a 59a směrnice 2006/112/ES, jestliže poskytovatel telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb poskytuje tyto služby na místě, jako je například telefonní budka, telefonní stánek, přístupový bod Wi-Fi, internetová kavárna, restaurace nebo hotelová hala, na kterém musí být příjemce fyzicky přítomen, aby mu mohla být služba poskytovatelem poskytnuta, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v daném místě a že tato služba se tam skutečně používá a využívá.

2. Je-li místo uvedené v odstavci 1 tohoto článku na palubě lodi, letadla anebo ve vlaku, které provádějí přepravu cestujících uskutečněnou ve Společenství podle článků 37 a 57 směrnice 2006/112/ES, zemí tohoto místa se rozumí země zahájení osobní přepravy.

▼M3

Článek 24b

Pro účely článku 58 směrnice 2006/112/ES, jsou-li osobě nepovinné k dani poskytnuty telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby:

a) prostřednictvím její pevné linky, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě instalace pevné linky;

b) prostřednictvím mobilních sítí, má se za to, že se místo, kde je příjemce usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje, nachází v zemi určené mezinárodním směrovým kódem země SIM karty použité při příjmu těchto služeb;

c) pro které je třeba použít dekodér nebo podobné zařízení nebo televizní kartu, bez použití pevné linky, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, kde je umístěn

▼M3

dekodér nebo podobné zařízení, nebo není-li toto místo známo, v místě, na které byla zaslána televizní karta za účelem použití tamtéž;

d) za jiných okolností, než které jsou uvedeny v článku 24a a v písmenech a), b) a c) tohoto článku, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které je jako takové označeno s použitím dvou důkazů, které si neprotiřečí, podle článku 24f tohoto nařízení.

Aniž je dotčen odst. 1 písm. d), pokud celková hodnota služeb spadajících pod uvedené písmeno, bez DPH, jež osoba povinná k dani poskytla ze svého sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny nacházejících se v některém členském státě, nepřesahuje v běžném a v předchozím kalendářním roce částku 100 000 EUR nebo její ekvivalent v národní měně, uplatní se domněnka, že příjemce služby je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které jako takové určí poskytovatel služby na základě jednoho důkazu poskytnutého jinou osobou zapojenou do poskytnutí služby, než je poskytovatel nebo příjemce, podle čl. 24f písm. a) až e).

Je-li v průběhu kalendářního roku prahová hodnota stanovená v druhém pododstavci překročena, uvedený pododstavec se nepoužije od tohoto okamžiku až do okamžiku, kdy jsou podmínky v něm stanovené opět splněny.

Odpovídající hodnota uvedené částky v národní měně se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/2459 ([1]).

▼M2

Článek 24c

Pro účely čl. 56 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, má se v případě jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které jako takové určí poskytovatel služby s použitím dvou důkazů, které si neprotiřečí, podle článku 24e tohoto nařízení.

Pododdíl 3b

Vyvracení domněnek

Článek 24d

1. Poskytovatel služby uvedené v článku 58 směrnice 2006/112/ES může vyvrátit domněnku podle článku 24a nebo čl. 24b písm. a), b)

([1]) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/2459 ze dne 5. prosince 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 32).

▼M2

nebo c) tohoto nařízení s použitím tří důkazů, které si neprotiřečí a z nichž vyplývá, že je příjemce usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje jinde.

2. Správce daně může vyvrátit domněnky podle článků 24a, 24b nebo 24c, pokud existují náznaky nesprávného použití nebo zneužití ze strany poskytovatele.

Pododdíl 3c

Důkazy pro určení místa příjemce a vyvracení domněnek

Článek 24e

Pro účely uplatnění pravidel stanovených v čl. 56 odst. 2 směrnice 2006/112/ES a splnění požadavků článku 24c tohoto nařízení, slouží jako důkaz zejména toto:

a) fakturační adresa příjemce;

b) bankovní údaje, například místo, kde je veden bankovní účet používaný k placení, nebo kontaktní adresa příjemce, kterou má uvedená banka k dispozici;

c) evidenční údaje dopravního prostředku, který si příjemce pronajímá, pokud se evidence uvedeného dopravního prostředku požaduje v místě jeho používání, nebo další podobné informace;

d) jiné informace důležité z obchodního hlediska.

Článek 24f

Pro účely uplatnění pravidel uvedených v článku 58 směrnice 2006/112/ES a splnění požadavků čl. 24b písm. d) nebo čl. 24d odst. 1 tohoto nařízení slouží jako důkaz zejména:

a) fakturační adresa příjemce;

b) adresa internetového protokolu (IP) zařízení, které používá příjemce, nebo jakýkoli způsob geolokalizace;

c) bankovní údaje, například místo, kde je veden bankovní účet používaný k placení, nebo kontaktní adresa příjemce, kterou má uvedená banka k dispozici;

d) mezinárodní směrový kód země (MCC) mezinárodní identifikace mobilního účastníka (IMSI) uložený na SIM kartě, kterou příjemce používá;

▼M2

e) místo pevné linky příjemce, jejímž prostřednictvím je mu služba poskytována;

f) jiné informace důležité z obchodního hlediska.

▼B

Pododdíl 4

Společné ustanovení týkající se posouzení statusu, postavení a místa příjemce

Článek 25

Pro účely uplatňování pravidel pro místo poskytnutí služby se zohlední pouze okolnosti existující v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění. Jakékoli následné změny použití obdržených služeb neovlivní určení místa poskytnutí, za podmínky, že nedochází k žádnému zneužití.

Pododdíl 5

Poskytnutí služby, které se řídí obecnými pravidly

Článek 26

Na plnění, v jehož rámci subjekt převádí práva k televiznímu vysílání fotbalových zápasů osobám povinným k dani, se vztahuje článek 44 směrnice 2006/112/ES.

Článek 27

Na poskytnutí služeb spočívajících v žádání o vrácení DPH nebo v přijímání vrácené DPH podle směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě ([1]), se vztahuje článek 44 směrnice 2006/112/ES.

Článek 28

Poskytnutí služby uskutečněné v rámci pořádání pohřbu, tvoří-li jedinou službu, spadá do oblasti působnosti článků 44 a 45 směrnice 2006/112/ES.

Článek 29

Aniž je dotčen článek 41 tohoto nařízení, na poskytnutí služby spočívající v překladu textů se vztahují články 44 a 45 směrnice 2006/112/ES.

([1]) Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23.

▼B

Pododdíl 6

Poskytnutí služby zprostředkovatelem

Článek 30

Poskytnutí služby zprostředkovatelem podle článku 46 směrnice 2006/112/ES zahrnuje také služby zprostředkovatelů, kteří jednají jménem a na účet příjemce obstarané služby, a služby zprostředkovatelů, kteří jednají jménem a na účet poskytovatele zprostředkovaných služeb.

Článek 31

Služby zprostředkovatelů jednajících jménem a na účet jiné osoby, jež spočívají ve zprostředkování poskytnutí služby ubytování v hotelnictví nebo odvětví s podobnou funkcí, spadají do oblasti působnosti:

a) článku 44 směrnice 2006/112/ES, jsou-li poskytnuty osobě povinné k dani, která jedná jako taková, nebo právnické osobě nepovinné k dani považované za osobu povinnou k dani;

b) článku 46 uvedené směrnice, jsou-li poskytnuty osobě nepovinné k dani.

▼M2

Pododdíl 6a

Poskytnutí služby související s nemovitostí

Článek 31a

1. Služby související s nemovitostí podle článku 47 směrnice 2006/112/ES zahrnují pouze služby, které mají dostatečně přímou souvislost s danou nemovitostí. V níže uvedených případech se má za to, že služby mají dostatečnou přímou souvislost s nemovitostí:

a) v případě, že vyplývají z nemovitosti a že daná nemovitost tvoří konstitutivní prvek služby a je pro poskytnutou službu hlavní a zásadní;

b) v případě, že jsou poskytovány na nemovitosti nebo na ni jsou zaměřeny a jejich cílem je právní nebo fyzická změna uvedené nemovitosti.

2. Odstavec 1 se vztahuje zejména na tyto případy:

a) vypracování plánů budovy nebo částí budovy určených pro určitou parcelu bez ohledu na to, zda budova je nebo není postavena;

b) poskytování služeb stavebního dozoru nebo bezpečnostních služeb;

c) stavba budovy na pozemku, jakož i stavební a demoliční práce prováděné na budově nebo na jejích částech;

▼M2

d) stavba trvalých staveb na pozemku, jakož i stavební a demoliční práce prováděné na trvalých konstrukcích, jako jsou potrubní systémy pro plyn, vodu, odpadní vodu a podobně;

e) práce na pozemku, včetně zemědělských služeb, jako je orba, setí, zavlažování a hnojení;

f) průzkum a posouzení rizika a celistvosti nemovitosti;

g) oceňování nemovitosti, včetně případu, že je této služby potřeba pro účely pojištění, ke stanovení hodnoty nemovitosti jako zajištění úvěru nebo pro posouzení rizika a škod v rámci sporů;

h) pacht nebo nájem nemovitosti jiný než spadající pod odst. 3 písm. c), včetně skladování zboží, u kterého je určitá část dané nemovitosti určena pro výlučné používání příjemcem;

i) poskytování ubytování v hotelech nebo místech s podobnou funkcí, jako jsou prázdninové tábory nebo místa upravená k využívání jako tábořiště, včetně práva pobývat na určitém místě vyplývajícího z převodu práv dočasného užívání a podobně;

j) udělení nebo převod jiných práv, než která spadají pod písmena h) a i), k užívání celé nemovitosti nebo její části, včetně povolení k užívání části nemovitosti, jako je poskytování rybolovných a lovných práv nebo přístupu do salónků na letištích nebo využívání infrastruktury, za které se vybírá mýto, například mostu nebo tunelu;

k) údržba, renovace a opravy budovy nebo její části, včetně práce, jako je čištění, obkládání, tapetování a pokládání dřevěných podlah;

l) údržba, renovace a opravy trvalých konstrukcí, například potrubních systémů pro plyn, vodu, odpadní vody a podobně;

m) instalace nebo montáž strojů nebo zařízení, které se po instalaci nebo montáži považuje za nemovitost;

n) údržba a opravy, inspekce a kontrola strojů nebo zařízení, pokud se tyto stroje nebo zařízení považují za nemovitost;

o) jiná správa nemovitostí než správa portfolia investic do nemovitostí spadající pod odst. 3 písm. g), která spočívá v provozování obchodních, průmyslových nebo obytných nemovitostí vlastníkem nemovitosti nebo na jeho účet;

p) zprostředkování v případě prodeje, pachtu nebo pronájmu nemovitosti a při zřizování nebo převodu některých práv k nemovitosti nebo věcných práv k nemovitosti (ať již jsou nebo nejsou považována za hmotný majetek), kromě zprostředkování spadajícího pod odst. 3 písm. d);

▼M2

q) právní služby související s převodem vlastnictví nemovitosti, se zřizováním nebo převodem některých práv k nemovitosti nebo věcných práv k nemovitosti (ať již jsou nebo nejsou považována za hmotný majetek), například notářské úkony, nebo s vypracováním smlouvy o prodeji nebo o koupi nemovitosti, a to i v případě, že vlastní transakce vedoucí k právní změně u nemovitosti není dokončena.

3. Odstavec 1 se nevztahuje na:

a) vypracování plánů pro budovu nebo její části, pokud nejsou určeny pro konkrétní parcelu;

b) skladování zboží v nemovitosti, pokud žádná určitá část nemovitosti není určena k výhradnímu užívání příjemcem;

c) reklamní služby, i když zahrnují použití nemovitosti;

d) zprostředkování při poskytování ubytování v hotelech nebo místech s podobnou funkcí, jako jsou prázdninové tábory nebo místa upravená k využívání jako tábořiště, pokud zprostředkovatel jedná jménem a na účet jiné osoby;

e) poskytnutí místa pro stánek na veletrhu nebo výstavě spolu s jinými souvisejícími službami, které umožňují vystavovateli vystavit předměty, například projekt stánku, přeprava a skladování předmětů, poskytnutí přístrojů, pokládka kabelů, pojištění a reklama;

f) instalaci nebo montáž, údržbu a opravu, inspekci nebo kontrolu přístrojů nebo zařízení, které není ani se nestane součástí nemovitosti;

g) správu portfolia investic do nemovitostí;

h) jiné právní služby, než které spadají pod odst. 2 písm. q), v souvislosti se smlouvami, včetně poradenství týkajícího se podmínek smlouvy o převodu nemovitosti nebo provádění takové smlouvy nebo prokázání existence takové smlouvy, pokud tyto služby nesouvisejí s převodem vlastnictví k nemovitosti.

Článek 31b

Pokud se dá příjemci k dispozici zařízení za účelem výkonu práce na nemovitosti, představuje dané plnění poskytnutí služeb souvisejících s nemovitostí pouze v případě, že poskytovatel přebírá odpovědnost za provedení práce.

Pokud poskytovatel služby poskytne příjemci zařízení společně s dostatečným personálem k jeho obsluze za účelem výkonu práce, platí domněnka, že poskytovatel převzal odpovědnost za provedení dané práce. Domněnku, že poskytovatel je odpovědný za provedení práce, lze vyvrátit jakýmikoli relevantními skutkovými nebo právními prostředky.

▼M2

Článek 31c

Za účelem určení místa poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb poskytovaných osobou povinnou k dani jednající vlastním jménem spolu s ubytováním v hotelech nebo místech s podobnou funkcí, jako jsou prázdninové tábory nebo místa upravená k využívání jako tábořiště, se tyto služby považují za poskytnuté v těchto místech.

▼B

Pododdíl 7

Poskytnutí služeb v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání, zábavy a podobných služeb

Článek 32

1. Služby spočívající v zajištění vstupu na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce ve smyslu článku 53 směrnice 2006/112/ES zahrnují poskytnutí služeb, jejichž podstatným rysem je udělení oprávnění ke vstupu na akci výměnou za vstupenku nebo úplatu, včetně úplaty v podobě předplatného, sezónní vstupenky nebo pravidelného poplatku.

2. Odstavec 1 se vztahuje zejména na:

a) oprávnění ke vstupu na kulturní představení, divadelní představení, cirkusová představení, na trhy a veletrhy, do zábavních parků, na koncerty, na výstavy, jakož i na další podobné kulturní akce;

b) oprávnění ke vstupu na sportovní akce, jako jsou sportovní zápasy a soutěže;

c) oprávnění ke vstupu na vzdělávací a vědecké akce, jako jsou konference a semináře.

3. Odstavec 1 se nevztahuje na používání zařízení, jako jsou tělocvičny a podobná zařízení, za úplatu.

Článek 33

Vedlejší služby uvedené v článku 53 směrnice 2006/112/ES zahrnují služby přímo související se vstupem na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, poskytované osobě účastnící se akce samostatně za protiplnění.

Takové vedlejší služby zahrnují zejména používání šaten nebo hygienických zařízení, avšak nezahrnují prosté služby zprostředkování související s prodejem vstupenek.

▼M2

Článek 33a

Na poskytnutí vstupenek, které opravňují ke vstupu na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, zprostředkovatelem jednajícím vlastním jménem, ale na účet organizátora, nebo jinou osobou povinnou k dani, než je organizátor, jednající na vlastní účet, se vztahují článek 53 a čl. 54 odst. 1 směrnice 2006/112/ES.

▼B

Pododdíl 8

Poskytnutí vedlejších přepravních služeb a oceňování movitého majetku a práce na tomto majetku

Článek 34

S výjimkou případů, kdy se zboží montáží stává součástí nemovitého majetku, se místo poskytnutí služby osobě nepovinné k dani spočívající v tom, že osoba povinná k dani pouze provede montáž různých částí stroje, které jí všechny poskytl její zákazník, stanoví podle článku 54 směrnice 2006/112/ES.

Pododdíl 9

Poskytnutí restauračních a cateringových služeb na palubě dopravních prostředků

Článek 35

Úsek přepravy cestujících uskutečněný ve Společenství uvedený v článku 57 směrnice 2006/112/ES je určen cestou dopravního prostředku, a nikoliv cestou uskutečněnou každým z cestujících.

Článek 36

V případě, že se restaurační a cateringové služby poskytují během úseku přepravy cestujících uskutečněného ve Společenství, vztahuje se na uvedené poskytnutí článek 57 směrnice 2006/112/ES.

V případě, že se restaurační a cateringové služby poskytují mimo takový úsek, ale na území členského státu nebo třetí země či třetího území, vztahuje se na uvedené poskytnutí článek 55 uvedené směrnice.

Článek 37

Místo poskytnutí restaurační nebo cateringové služby poskytnuté ve Společenství částečně během úseku přepravy cestujících uskutečněného ve Společenství a částečně mimo takový úsek, ale na území členského státu, se určí jako celek podle pravidel pro určení místa poskytnutí služby použitelných na počátku poskytování restaurační nebo cateringové služby.

▼B

Pododdíl 10

Nájem dopravního prostředku

Článek 38

1. „Dopravní prostředky“ podle článku 56 a čl. 59 prvního pododstavce písm. g) směrnice 2006/112/ES zahrnují vozidla, bez ohledu na to, zda motorizovaná či nikoliv, a jiná zařízení a prostředky konstruované k přepravě osob nebo předmětů z jednoho místa do jiného, které mohou být taženy, vlečeny či tlačeny vozidly a které jsou normálně konstruovány pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity.

2. Dopravními prostředky podle odstavce 1 jsou zejména:

a) pozemní vozidla jako automobily, motocykly, jízdní kola, tříkolky a obytné přívěsy;

b) přívěsy a návěsy;

c) železniční vagony;

d) lodě;

e) letadla;

f) vozidla zvlášť konstruovaná pro přepravu nemocných nebo zraněných osob;

g) zemědělské traktory a jiná zemědělská vozidla;

h) mechanicky nebo elektronicky poháněné vozíky pro invalidy.

3. Vozidla, která jsou trvale znehybněna, a kontejnery se nepovažují za dopravní prostředky podle odstavce 1.

Článek 39

1. Pro účely článku 56 směrnice 2006/112/ES se doba trvání nepřetržitého držení nebo užívání dopravního prostředku, který je předmětem nájmu, určí na základě smlouvy uzavřené mezi zúčastněnými stranami.

Smlouva slouží jako domněnka, která může být vyvrácena jakýmikoli skutkovými či právními prostředky, aby se stanovila skutečná doba trvání nepřetržitého držení nebo užívání.

Překročení smluvně stanovené doby trvání krátkodobého nájmu ve smyslu článku 56 směrnice 2006/112/ES z důvodu zásahu vyšší moci nemá vliv na určení doby trvání nepřetržitého držení nebo užívání dopravního prostředku.

2. V případě, že se na jeden a ten samý dopravní prostředek vztahují navazující smlouvy uzavřené mezi stejnými stranami, dobou trvání je doba nepřetržitého držení nebo užívání dopravního prostředku na základě všech těchto smluv.

Pro účely prvního pododstavce jsou smlouva a její prodloužení navazujícími smlouvami.

▼B

Nicméně za podmínky, že nedochází ke zneužití, není doba trvání krátkodobé nájemní smlouvy nebo krátkodobých nájemních smluv, které předcházejí smlouvě považované za dlouhodobou, zpochybněna.

3. Nedochází-li ke zneužití, navazující smlouvy o nájmu uzavřené mezi stejnými stranami, ale týkající se jiných dopravních prostředků, se pro účely odstavce 2 nepovažují za navazující smlouvy.

Článek 40

Místem, kde je dopravní prostředek skutečně dán zákazníkovi k dispozici, jak je uvedeno v čl. 56 odst. 1 směrnice 2006/112/ES, je místo, kde ho zákazník nebo třetí osoba jednající jeho jménem fyzicky přebírá.

Pododdíl 11

Poskytnutí služby osobě nepovinné k dani mimo společenství

Článek 41

Na poskytnutí služby spočívající v překladu textů osobě nepovinné k dani usazené mimo Společenství se vztahuje čl. 59 první pododstavec písm. c) směrnice 2006/112/ES.

KAPITOLA VI

ZÁKLAD DANĚ

(HLAVA VII SMĚRNICE 2006/112/ES)

Článek 42

Podmiňuje-li dodavatel zboží nebo poskytovatel služeb přijetí platby kreditní nebo debetní kartou tím, aby jemu nebo jinému podniku pořizovatel nebo příjemce zaplatil určitou finanční částku, a zůstává-li celková cena, kterou má tento pořizovatel nebo příjemce zaplatit, beze změny bez ohledu na způsob platby, je uvedená finanční částka součástí základu daně z dodaného zboží nebo poskytnutých služeb v souladu s články 73 až 80 směrnice 2006/112/ES.

KAPITOLA VII

SAZBY

Článek 43

„Poskytnutí ubytování v prázdninových táborech“ uvedené v příloze III bodě 12 směrnice 2006/112/ES zahrnuje pronájem stanů, obytných přívěsů nebo obytných automobilů, které jsou umístěny na tábořištích a používány k ubytování.

▼B

KAPITOLA VIII

OSVOBOZENÍ OD DANĚ

ODDÍL 1

Osvobození některých činností ve veřejném zájmu od daně

(Články 132, 133 a 134 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 44

Služby odborného výcviku nebo rekvalifikace poskytované za podmínek uvedených v čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice 2006/112/ES zahrnují výuku přímo související s živností nebo povoláním, jakož i výuku zaměřenou na získání nebo udržování znalostí pro odborné účely. Délka trvání kurzu odborného výcviku nebo rekvalifikace je pro tento účel nepodstatná.

ODDÍL 2

Ostatní případy osvobození od daně

(Články 135, 136 a 137 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 45

Osvobození od daně stanovené v čl. 135 odst. 1 písm. e) směrnice 2006/112/ES se nevztahuje na „platinum nobles“.

ODDÍL 3

Osvobození od daně při dovozu

(Články 143, 144 a 145 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 46

Osvobození od daně stanovené v článku 144 směrnice 2006/112/ES se použije na přepravní služby vázané na dovoz movitého majetku uskutečněný v rámci změny místa, kde se osoba zdržuje.

ODDÍL 4

Osvobození od daně při vývozu

(Články 146 a 147 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 47

„Dopravní prostředky pro soukromé použití“ uvedené v čl. 146 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES zahrnují dopravní prostředky používané pro neobchodní účely jinými než fyzickými osobami, jako jsou veřejnoprávní subjekty ve smyslu článku 13 uvedené směrnice a sdružení.

▼B

Článek 48

Za účelem určení, zda byla překročena prahová hodnota stanovená členským státem podle čl. 147 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) směrnice 2006/112/ES jako podmínka osvobození od daně vztahující se na dodání zboží dovezeného v osobních zavazadlech cestujících, je výpočet založen na hodnotě uvedené na faktuře. Celková hodnota více kusů zboží může být použita pouze v případě, že všechno toto zboží je uvedeno na téže faktuře vystavené toutéž osobou povinnou k dani dodávající zboží témuž pořizovateli.

ODDÍL 5

Osvobození od daně vztahující se na některá plnění považovaná za vývoz

(Články 151 a 152 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 49

Osvobození od daně stanovené v článku 151 směrnice 2006/112/ES se použije také na elektronické služby, pokud jsou uvedené služby poskytovány osobou povinnou k dani, na niž se vztahuje zvláštní režim pro elektronicky poskytované služby stanovený v článcích 357 až 369 uvedené směrnice.

Článek 50

1. Aby bylo možné pro účely čl. 143 odst. 1 písm. g) a čl. 151 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) směrnice 2006/112/ES uznat subjekt zřízený jako konsorcium evropské výzkumné infrastruktury (ERIC) podle nařízení (ES) č. 723/2009 ze dne 25. června 2009 o právním rámci Společenství pro konsorcium evropské výzkumné infrastruktury ([1]) za mezinárodní organizaci, musí splňovat následující kritéria:

a) musí mít samostatnou právní subjektivitu a plnou právní způsobilost;

b) musí být zřízen podle práva Evropské unie a musí mu podléhat;

c) mezi jeho členy musí být členské státy a případně třetí země a mezivládní organizace, avšak soukromé subjekty jsou vyloučeny;

d) musí mít zvláštní a legitimní cíle, které jsou společně sledovány a jejichž povaha je v podstatě neekonomická.

2. Osvobození od daně stanovené v čl. 143 odst. 1 písm. g) a čl. 151 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) směrnice 2006/112/ES se vztahuje na konsorcium ERIC uvedené v odstavci 1 v případě, že je hostitelským členským státem uznáno za mezinárodní.

([1]) Úř. věst. L 206, 8.8.2009, s. 1.

▼B

Omezení a podmínky týkající se takového osvobození od daně se stanoví v dohodě mezi členy konsorcia ERIC v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 723/2009. V případě, že zboží není odesíláno nebo přepravováno z členského státu, v němž se dodání uskutečňuje, a v případě poskytnutí služby se osvobození od daně může uskutečnit v podobě vrácení DPH v souladu s čl. 151 odst. 2 směrnice 2006/112/ES.

Článek 51

1. V případě, že je osoba, která přijímá dodání zboží nebo poskytnutí služby, usazena ve Společenství, ale nikoliv v členském státě, kde se dodání nebo poskytnutí uskutečňuje, slouží osvědčení o osvobození od DPH nebo spotřební daně stanovené v příloze II tohoto nařízení jako potvrzení, že toto plnění splňuje podmínky pro osvobození podle článku 151 směrnice 2006/112/ES, s výhradou vysvětlivek obsažených v příloze uvedeného osvědčení.

V souvislosti s používáním tohoto osvědčení může členský stát, ve kterém je osoba přijímající dodání zboží nebo poskytnutí služby usazena, rozhodnout, zda použije společné osvědčení o osvobození od DPH a spotřební daně nebo dvě různá osvědčení.

2. Osvědčení uvedené v odstavci 1 je příslušnými orgány hostitelského členského státu opatřeno úředním razítkem. Pokud jsou však zboží či služby určeny k úřednímu použití, může členský stát zprostit pořizovatele nebo příjemce povinnosti opatřit osvědčení úředním razítkem podle podmínek, které stanoví. Zproštění této povinnosti může být v případě zneužití zrušeno.

Členské státy informují Komisi o kontaktním místu pro stanovení útvarů odpovědných za opatření osvědčení úředním razítkem a o rozsahu zproštění od povinnosti opatřit osvědčení úředním razítkem. Komise informuje ostatní členské státy o informacích, které obdržela od členských států.

3. V případě, že se přímé osvobození od daně uplatňuje v členském státě, v němž se uskutečňuje dodání nebo poskytnutí, obdrží dodavatel nebo poskytovatel osvědčení uvedené v odstavci 1 tohoto článku od pořizovatele zboží nebo příjemce služeb a ponechá si jej mezi svými záznamy. Je-li osvobození od daně uskutečněno v podobě vrácení DPH podle čl. 151 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, připojí se osvědčení k žádosti o vrácení DPH podané v dotčeném členském státě.

▼B

KAPITOLA IX

ODPOČET DANĚ

(HLAVA X SMĚRNICE 2006/112/ES)

Článek 52

Zavedl-li členský stát dovozu elektronický systém pro zpracování celních formalit, pojem „dovozní doklad“ v čl. 178 písm. e) směrnice 2006/112/ES zahrnuje elektronické verze těchto dokladů, pokud tyto verze umožňují kontrolu uplatnění nároku na odpočet.

KAPITOLA X

POVINNOSTI OSOB POVINNÝCH K DANI A NĚKTERÝCH OSOB NEPOVINNÝCH K DANI

(HLAVA XI SMĚRNICE 2006/112/ES)

ODDÍL 1

Osoby povinné odvést daň

(Články 192a až 205 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 53

1. Pro účely článku 192a směrnice 2006/112/ES se stálá provozovna osoby povinné k dani zohlední pouze tehdy, pokud se vyznačuje dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů, což jí umožňuje uskutečnit dodání zboží nebo poskytnutí služby, jehož se účastní.

2. Má se za to, že stálá provozovna, kterou má osoba povinná k dani na území členského státu, v němž je DPH splatná, se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 192a písm. b) směrnice 2006/112/ES, pokud tato osoba nepoužívá technické a lidské zdroje této stálé provozovny k uskutečnění plnění nedílně spojených se zajištěním zdanitelného dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby uskutečněného v rámci uvedeného členského státu, ať již před uskutečněním tohoto dodání zboží či poskytnutí služby nebo během něj.

V případě, že jsou zdroje stálé provozovny používány pouze pro činnosti správní podpory, jako je účetnictví, fakturace a vymáhání pohledávek, nepovažují se za zdroje používané pro zajištění dodání zboží nebo poskytnutí služby.

Pokud však je vydána faktura pod identifikačním číslem pro DPH přiděleným členským státem stálé provozovny, na uvedenou stálou provozovnu se pohlíží tak, že se účastní dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněného v uvedeném členském státě, není-li prokázán opak.

Článek 54

V případě, že osoba povinná k dani má sídlo ekonomické činnosti na území členského státu, kde je DPH splatná, nepoužije se článek 192a

▼B

směrnice 2006/112/ES bez ohledu na to, zda se uvedené sídlo ekonomické činnosti účastní či neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby touto osobou v uvedeném členském státě.

ODDÍL 2

Různá ustanovení

(Články 272 a 273 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 55

V případě plnění uvedených v článku 262 směrnice 2006/112/ES musí osoby povinné k dani, kterým je podle článku 214 uvedené směrnice přiděleno osobní identifikační číslo pro DPH, a právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, jednají-li jako takové, sdělit své identifikační číslo pro DPH svým dodavatelům zboží nebo poskytovatelům služeb, jakmile je mají.

Osoby povinné k dani podle čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES, které jsou oprávněny k nezdanění svých pořízení zboží uvnitř Společenství podle čl. 4 prvního pododstavce tohoto nařízení, nemusí sdělovat své osobní identifikační číslo pro DPH svým dodavatelům zboží, jestliže jim bylo přiděleno osobní identifikační číslo pro DPH podle čl. 214 odst. 1 písm. d) či e) uvedené směrnice.

KAPITOLA XI

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

ODDÍL 1

Zvláštní režim pro investiční zlato

(Články 344 až 356 Směrnice 2006/112/ES)

Článek 56

„Hmotnost připouštěná na trhy zlatem“ uvedená v čl. 344 odst. 1 bodu 1 směrnice 2006/112/ES zahrnuje alespoň jednotky a obchodované hmotnosti podle přílohy III tohoto nařízení.

Článek 57

Pro účely sestavení seznamu zlatých mincí uvedeného v článku 345 směrnice 2006/112/ES je „cena“ a „obvyklá cena“ uvedená v čl. 344 odst. 1 bodě 2 uvedené směrnice cenou a obvyklou cenou k 1. dubnu každého roku. Nepřipadá-li 1. duben na den, kdy se tyto ceny stanoví, použijí se ceny následujícího dne, kdy se stanoví.

▼M1

ODDÍL 2

Zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani (články 358 až 369k směrnice 2006/112/ES)

Pododdíl 1

Definice

Článek 57a

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

1) „režimem mimo Unii“ zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby, které poskytují osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, jak je stanoveno v hlavě XII kapitole 6 oddílu 2 směrnice 2006/112/ES;

2) „režimem Unie“ zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby, které poskytují osoby povinné k dani usazené ve Společenství, avšak neusazené v členském státě spotřeby, jak je stanoveno v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES;

3) „zvláštním režimem“ podle kontextu „režim mimo Uniinebo“ „režim Unie“;

4) „osobou povinnou k dani“ osoba povinná k dani neusazená ve Společenství ve smyslu čl. 358a bodu 1 směrnice 2006/112/ES nebo osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby ve smyslu čl. 369a prvního pododstavce bodu 1 uvedené směrnice.

Pododdíl 2

Uplatňování režimu Unie

Článek 57b

Pokud má osoba povinná k dani používající režim Unie sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, v němž má sídlo ekonomické činnosti.

Pokud má osoba povinná k dani používající režim Unie sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, avšak má ve Společenství více než jednu stálou provozovnu, může si za členský stát identifikace zvolit podle čl. 369a druhého pododstavce směrnice 2006/112/ES kterýkoli členský stát, v němž má stálou provozovnu.

▼M1

Pododdíl 3

Oblast působnosti režimu Unie

Článek 57c

Režim Unie se nevztahuje na telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté ve členském státě, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu. Poskytnutí těchto služeb se přiznává příslušnému správci daně daného členského státu v přiznání k dani podle článku 250 směrnice 2006/112/ES.

Pododdíl 4

Identifikace

Článek 57d

Pokud osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace, že hodlá používat jeden ze zvláštních režimů, použije se tento zvláštní režim od prvního dne následujícího kalendářního čtvrtletí.

Pokud se však první poskytnutí služby, na které se má tento zvláštní režim vztahovat, uskuteční přede dnem uvedeným v prvním pododstavci, použije se zvláštní režim ode dne tohoto prvního poskytnutí služby, oznámí-li osoba povinná k dani zahájení činnosti, na kterou se má režim vztahovat, členskému státu identifikace nejpozději desátý den v měsíci následujícím po tomto prvním poskytnutí služby.

Článek 57e

Členský stát identifikace určí osobu povinnou k dani používající režim Unie pomocí jejího identifikačního čísla pro DPH, jak je uvedeno v článcích 214 a 215 směrnice 2006/112/ES.

Článek 57f

1. Pokud osoba povinná k dani používající režim Unie přestane splňovat podmínky stanovené v definici v čl. 369a prvním pododstavci bodu 2 směrnice 2006/112/ES, přestane členský stát, v němž je tato osoba identifikována, být členským státem identifikace. Pokud tato osoba povinná k dani nadále splňuje podmínky pro používání daného zvláštního režimu, označí za účelem jeho dalšího používání za nový členský stát identifikace členský stát, ve kterém má sídlo ekonomické činnosti nebo, pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, členský stát, ve kterém má stálou provozovnu.

2. Změní-li se členský stát identifikace podle odstavce 1, použije se tato změna ode dne, kdy osoba povinná k dani přestane mít sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu v členském státě, který dříve uvedla jako členský stát identifikace.

▼M1

Článek 57 g

Osoba povinná k dani používající zvláštní režim může tento zvláštní režim přestat používat bez ohledu na to, zda nadále poskytuje služby, na něž se tento zvláštní režim může vztahovat. Osoba povinná k dani informuje členský stát identifikace nejpozději 15 dnů před koncem kalendářního čtvrtletí předcházejícího tomu, ve kterém hodlá ukončit používání daného režimu. Toto ukončení nabývá účinku prvním dnem následujícího kalendářního čtvrtletí.

Daňové povinnosti související s poskytnutím telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb, které vznikly po dni, kdy ukončení používání režimu nabylo účinku, se plní přímo u správce daně dotčeného členského státu spotřeby.

Pokud osoba povinná k dani přestane používat zvláštní režim podle prvního pododstavce, je po dobu dvou kalendářních čtvrtletí od data ukončení vyňata z používání tohoto režimu ve všech členských státech.

Pododdíl 5

Oznamovací povinnost

Článek 57h

1. Osoba povinná k dani elektronicky oznámí nejpozději desátý den následujícího měsíce členskému státu identifikace:

— ukončení své činnosti, na niž se vztahuje zvláštní režim,

— jakékoli změny své činnosti, na niž se vztahuje zvláštní režim, takové povahy, že dotyčná osoba již nesplňuje podmínky nezbytné pro používání tohoto zvláštního režimu, a

— jakékoli změny informací dříve poskytnutých členskému státu identifikace.

2. Změní-li se členský stát identifikace podle článku 57f, uvědomí o tom osoba povinná k dani oba členské státy změnou dotčené nejpozději desátý den v měsíci následujícím po změně usazení. Tato osoba sdělí novému členskému státu identifikace identifikační údaje, které jsou vyžadovány, používá-li osoba povinná k dani zvláštní režim poprvé.

Pododdíl 6

Vynětí

Článek 58

Pokud dojde u osoby povinné k dani používající režim mimo Unii k naplnění alespoň jednoho z kritérií pro vynětí podle článků 363

▼M1

nebo 369e směrnice 2006/112/ES, členský stát identifikace tuto osobu povinnou k dani z příslušného režimu vyjme.

Osobu povinnou k dani je oprávněn z používání zvláštních režimů vyjmout pouze členský stát identifikace.

Členský stát identifikace založí své rozhodnutí o vynětí na jakýchkoli dostupných informacích, včetně informací poskytnutých jiným členským státem.

Vynětí nabývá účinku prvním dnem kalendářního čtvrtletí následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí o vynětí zasláno elektronickými prostředky osobě povinné k dani.

Je-li však vynětí způsobeno změnou sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny, nabývá vynětí účinku ode dne této změny.

Článek 58a

Pokud osoba povinná k dani používající zvláštní režim po dobu osmi po sobě následujících kalendářních čtvrtletí neposkytla ani v jednom členském státě spotřeby službu, na kterou se daný režim vztahuje, má se za to, že její zdanitelné činnosti skončily ve smyslu čl. 363 písm. b) nebo čl. 369e písm. b) směrnice 2006/112/ES. Toto ukončení osobě povinné k dani nebrání zvláštní režim používat, pokud znovu zahájí svou činnost, na niž se vztahuje jeden z obou režimů.

Článek 58b

1. Pokud je osoba povinná k dani vyňata ze zvláštního režimu kvůli soustavnému porušování pravidel souvisejících s daným režimem, je vyňata z obou režimů ve všech členských státech po dobu osmi kalendářních čtvrtletí následujících po kalendářním čtvrtletí, v němž byla tato osoba povinná k dani z režimu vyňata.

2. Má se za to, že osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla související se zvláštním režimem ve smyslu čl. 363 písm. d) nebo čl. 369e písm. d) směrnice 2006/112/ES přinejmenším v těchto případech:

a) pokud jí byly členským státem identifikace vystaveny upomínky podle článku 60a za tři bezprostředně předcházející kalendářní čtvrtletí a přiznání k dani za každé z těchto kalendářních čtvrtletí nebylo podáno do deseti dnů po odeslání upomínky;

b) pokud jí byly členským státem identifikace vystaveny upomínky podle článku 63a za tři bezprostředně předcházející kalendářní čtvrtletí a osoba povinná k dani neuhradila v plné výši přiznanou daň za každé z těchto kalendářních čtvrtletí do deseti dnů po odeslání upomínky, s výjimkou případů, kdy je zbývající neuhrazená částka nižší než 100 EUR za každé kalendářní čtvrtletí;

▼M1

c) pokud na žádost členského státu identifikace nebo členského státu spotřeby a do jednoho měsíce po následné upomínce ze strany členského státu identifikace osoba povinná k dani elektronicky nezpřístupnila záznamy uvedené v článcích 369 a 369k směrnice 2006/112/ES.

Článek 58c

Osoba povinná k dani, která je vyňata z jednoho ze zvláštních režimů, plní všechny své daňové povinnosti související s poskytnutím telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb, které vznikly po dni, kdy vynětí nabylo účinku, přímo u správce daně dotčeného členského státu spotřeby.

Pododdíl 7

Přiznání k dani

Článek 59

1. Každé zdaňovací období ve smyslu článku 364 nebo článku 369f směrnice 2006/112/ES je samostatným zdaňovacím obdobím.

2. Použije-li se zvláštní režim ode dne prvního poskytnutí služby podle čl. 57d druhého pododstavce, podá osoba povinná k dani samostatné přiznání k dani za kalendářní čtvrtletí, během kterého došlo k prvnímu poskytnutí služeb.

3. Pokud byla osoba povinná k dani zaregistrována během zdaňovacího období do obou zvláštních režimů, podá přiznání k dani a odvede příslušnou daň členskému státu identifikace v každém z režimů za poskytnuté služby a za období, na která se daný režim vztahuje.

4. Změní-li se členský stát identifikace podle článku 57f po prvním dni dotčeného kalendářního čtvrtletí, podá osoba povinná k dani přiznání k dani a odvede příslušnou daň jak dřívějšímu, tak novému členskému státu identifikace za služby poskytnuté v průběhu příslušných období, ve kterých tyto členské státy byly členským státem identifikace.

Článek 59a

Pokud osoba povinná k dani používající zvláštní režim neposkytla během zdaňovacího období v žádném z členských států spotřeby žádné služby v rámci tohoto zvláštního režimu, podá přiznání k dani, ve kterém uvede, že v daném období nebyly poskytnuty žádné služby (nulové přiznání k dani).

▼M1

Článek 60

Částky uvedené na přiznáních k dani v rámci zvláštních režimů se nezaokrouhlují nahoru ani dolů na nejbližší celou peněžní jednotku. Přiznána a uhrazena musí být přesná výše daně.

Článek 60a

Členský stát identifikace elektronickými prostředky upomene osoby povinné k dani, které nepodaly daňové přiznání podle článku 364 nebo článku 369f směrnice 2006/112/ES, ohledně jejich povinnosti podat přiznání k dani. Členský stát identifikace vystaví upomínku desátý den ode dne, kdy mělo být přiznání podáno a informuje o vystavení upomínky elektronickými prostředky ostatní členské státy.

Všechny následné upomínky a opatření přijatá za účelem vyměření daně a výběru daně jsou odpovědností dotčeného členského státu spotřeby.

Bez ohledu na upomínky vystavené nebo opatření přijatá členským státem spotřeby podá osoba povinná k dani přiznání k dani členskému státu identifikace.

Článek 61

1. Změny číselných údajů obsažených v přiznání k dani se po jeho podání provedou pouze formou změn tohoto přiznání k dani a nikoli úpravami některého následného přiznání k dani.

2. Změny uvedené v odstavci 1 jsou předávány elektronicky členskému státu identifikace po období tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání.

Pravidla členského státu spotřeby ohledně vyměření a změn však nejsou dotčena.

Článek 61a

Pokud osoba povinná k dani:

a) přestane jeden ze zvláštních režimů používat;

b) je z jednoho ze zvláštních režimů vyňata nebo

c) změní členský stát identifikace podle článku 57f,

podá poslední přiznání k dani a odvede odpovídající platbu, jakož i jakékoliv opravy nebo opožděná předchozí přiznání a odpovídající platby členskému státu, který byl členským státem identifikace v okamžiku ukončení, vynětí nebo změny.

▼M1

Pododdíl 8

Měna

Článek 61b

Pokud členský stát identifikace, jehož měnou není euro, rozhodne, že údaje v přiznání k dani musí být vyjádřeny v jeho národní měně, vztahuje se takové rozhodnutí na přiznání k dani všech osob povinných k dani používajících zvláštní režimy.

Pododdíl 9

Platby

Článek 62

Aniž je dotčen čl. 63a třetí pododstavec a článek 63b, odvede osoba povinná k dani veškeré platby členskému státu identifikace.

Platby daně provedené osobou povinnou k dani podle článku 367 nebo článku 369i směrnice 2006/112/ES odpovídají přiznání k dani podanému podle článku 364 nebo článku 369f uvedené směrnice. Případné pozdější úpravy odvedených částek provede osoba povinná k dani pouze s odkazem na uvedené přiznání k dani a nesmí být přiřazeny k jinému přiznání k dani ani upraveny v některém následném přiznání k dani. Všechny platby odkazují na referenční číslo příslušného přiznání k dani.

Článek 63

Členský stát identifikace, který obdrží platbu vyšší, než je částka vyplývající z přiznání k dani podaného podle článku 364 nebo 369f směrnice 2006/112/ES, vrátí přeplatek přímo dané osobě povinné k dani.

Obdržel-li členský stát identifikace částku na základě přiznání k dani, o němž se následně zjistí, že je nesprávné, a rozdělil-li již tento členský stát tuto částku mezi členské státy spotřeby, tyto členské státy spotřeby vrátí svou příslušnou část přeplatku přímo osobě povinné k dani.

Pokud se však přeplatky vztahují k obdobím až do posledního zdaňovacího období v roce 2018 včetně, vrátí členský stát identifikace náležitou poměrnou část z příslušného podílu, který si ponechal podle čl. 46 odst. 3 nařízení (EU) č. 904/2010, a členský stát spotřeby vrátí přeplatek po odečtení částky, kterou má vrátit členský stát identifikace.

Členské státy spotřeby informují elektronickými prostředky členský stát identifikace o výši těchto vratek.

▼**M1**

Článek 63a

Pokud osoba povinná k dani podala přiznání k dani podle článku 364 nebo článku 369f směrnice 2006/112/ES, ale nebyla provedena platba nebo provedená platba je nižší než platba vyplývající z přiznání k dani, zašle členský stát identifikace osobě povinné k dani desátý den po dni, k němuž měla platba být nejpozději provedena podle článku 367 nebo 369i směrnice 2006/112/ES, elektronickými prostředky upomínku ohledně dlužné daně a informuje elektronickými prostředky členské státy spotřeby.

Členský stát identifikace informuje elektronickými prostředky členské státy spotřeby o zaslání upomínky.

Všechny následné upomínky a opatření přijatá za účelem výběru daně jsou odpovědností dotčeného členského státu spotřeby. Pokud tyto následné upomínky vystavil členský stát spotřeby, je příslušná daň odvedena tomuto členskému státu.

O vystavení upomínky informuje členský stát spotřeby elektronickými prostředky členský stát identifikace.

Článek 63b

Pokud přiznání k dani nebylo podáno, nebo pokud je podáno pozdě nebo je neúplné či nesprávné, nebo pokud dojde k prodlení v odvodu daně, vypočítá a vyměří veškeré úroky, sankce či jiné poplatky členský stát spotřeby. Osoba povinná k dani tyto úroky, sankce či jiné poplatky uhradí přímo členskému státu spotřeby.

Pododdíl 10

Záznamy

Článek 63c

1. Aby byly záznamy, které vede osoba povinná k dani, považovány za dostatečně podrobné ve smyslu článků 369 a 369k směrnice 2006/112/ES, musí obsahovat tyto informace:

a) členský stát spotřeby, do něhož byla služba poskytnuta;

b) druh poskytnuté služby;

c) datum poskytnutí služby;

d) základ daně s uvedením použité měny;

e) veškerá následná zvýšení nebo snížení základu daně;

f) uplatněnou sazbu daně;

▼M1

g) výši splatné daně s uvedením použité měny;

h) datum a výši obdržených plateb;

i) veškeré platby na účet obdržené před poskytnutím služby;

j) je-li vystavena faktura, informace na ní uvedené;

k) jméno příjemce, je-li osobě povinné k dani známo;

l) informace použité ke stanovení místa, kde je příjemce usazen nebo kde má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje.

2. Informace uvedené v odstavci 1 zaznamenává osoba povinná k dani tak, aby mohly být dány k dispozici elektronickými prostředky bez prodlení a za jednotlivé poskytnuté služby.

▼B

KAPITOLA XII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 64

Nařízení (ES) č. 1777/2005 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 65

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2011.

Nicméně:

— ustanovení čl. 3 písm. a), čl. 11 odst. 2 písm. b), čl. 23 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 se použijí ode dne 1. ledna 2013,

— ustanovení čl. 3 písm. b) se použije ode dne 1. ledna 2015,

— ustanovení čl. 11 odst. 2 písm. c) se použije do 31. prosince 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

Článek 7 tohoto nařízení

1) Bod 1 přílohy II směrnice 2006/112/ES:

   a) web-site hosting a web-page hosting;

   b) automatizovaná online dálková údržba programů;

   c) správa vzdálených systémů;

   d) online uchovávání dat, kdy jsou konkrétní data ukládána a vyhledávána elektronicky;

   e) online poskytování prostoru na disku na žádost.

2) Bod 2 přílohy II směrnice 2006/112/ES:

   a) přístup k programovému vybavení nebo jeho stahování včetně zprostředkovacích/účetních programů a antivirového programového vybavení včetně aktualizací;

   b) programové vybavení blokující bannerové reklamy, též známé pod označením „bannerblockers“;

   c) ovladače ke stažení, jako je programové vybavení, které umožňuje počítačům pracovat s periferním zařízením, například tiskárnami;

   d) online automatizovaná instalace filtrů na internetových stránkách;

   e) online automatizovaná instalace bezpečnostních bran (firewalls).

3) Bod 3 přílohy II směrnice 2006/112/ES:

   a) přístup k variantám pracovní plochy nebo jejich stahování;

   b) přístup k fotografiím nebo obrázkům či spořičům obrazovky a jejich stahování;

   c) digitalizovaný obsah knih a jiných elektronických publikací;

   d) odebírání online novin a časopisů;

   e) statistické údaje ohledně přihlašování a odhlašování a návštěvnosti internetových stránek;

   f) online aktuality, dopravní informace a zprávy o počasí;

   g) online informace generované automaticky programovým vybavením z konkrétních údajů zadávaných příjemcem, jako jsou právní či finanční údaje, zejména takové údaje, jakými jsou průběžně aktualizované údaje týkající se akciových trhů;

   h) poskytování prostoru pro reklamu včetně bannerových reklam na internetových stránkách;

   i) používání vyhledávačů a internetových adresářů.

4) Bod 4 přílohy II směrnice 2006/112/ES:

   a) přístup k hudbě nebo její stahování do počítačů nebo mobilních telefonů;

   b) přístup ke znělkám, úryvkům, vyzváněcím melodiím a jiným zvukům nebo jejich stahování;

▼B

c) přístup k filmům nebo jejich stahování;

d) stahování her do počítačů nebo mobilních telefonů;

e) přístup k automatizovaným online hrám, které jsou závislé na internetu nebo jiných podobných elektronických sítích, kdy jsou hráči od sebe vzdáleni;

▼M2

f) příjem rozhlasových nebo televizních pořadů distribuovaných prostřednictvím rozhlasové nebo televizní sítě, internetu nebo podobné elektronické sítě k poslechu nebo sledování pořadů v okamžiku, který si uživatel zvolil, a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem mediálních služeb, například televize nebo video na požádání;

g) příjem rozhlasových nebo televizních pořadů šířených prostřednictvím internetu nebo podobné elektronické sítě (IP streaming), pokud nejsou přenášeny simultánně s jejich vysíláním nebo přenosem rozhlasovou nebo televizní sítí;

h) poskytnutí zvukového a audiovizuálního obsahu prostřednictvím komunikačních sítí, který neposkytuje a za který není redakčně odpovědný poskytovatel mediálních služeb;

i) následná poskytnutí zvukového a audiovizuálního výstupu poskytovatele mediálních služeb prostřednictvím komunikačních sítí jiné osoby než poskytovatele mediálních služeb.

▼B

5) Bod 5 přílohy II směrnice 2006/112/ES:

a) automatizovaná výuka na dálku, která je pro svůj provoz závislá na internetu nebo podobné elektronické síti a jejíž poskytování vyžaduje omezený lidský zásah nebo nevyžaduje žádný lidský zásah včetně virtuálních tříd, s výjimkou případů, kdy je internet nebo podobná elektronická síť používána jako nástroj pouze pro komunikaci mezi učitelem a studentem;

b) pracovní sešity vyplněné žáky online a ohodnocené automaticky bez lidského zásahu.

▼B

PŘÍLOHA II

Článek 51 tohoto nařízení

EVROPSKÁ UNIE

OSVĚDČENÍ O OSVOBOZENÍ OD DPH NEBO SPOTŘEBNÍ DANĚ (*)
(článek 151 směrnice 2006/112/ES a článek 13 směrnice 2008/118/ES)

Pořadové číslo (není povinné):

1. **ŽÁDAJÍCÍ ORGANIZACE / ŽÁDAJÍCÍ JEDNOTLIVEC**

Název/jméno

Ulice, číslo domu

Poštovní směrovací číslo, místo

(Hostitelský) členský stát

2. **ORGÁN PŘÍSLUŠNÝ K OPATŘENÍ ÚŘEDNÍM RAZÍTKEM (název, adresa a telefonní číslo)**

3. **PROHLÁŠENÍ ŽÁDAJÍCÍ ORGANIZACE NEBO ŽÁDAJÍCÍHO JEDNOTLIVCE**

Žádající organizace / žádající jednotlivec ([1]) tímto prohlašuje,

a) že zboží a/nebo služby uvedené v kolonce 5 jsou určeny ([2])

☐ k úřednímu použití

- ☐ pro zahraniční diplomatické zastoupení
- ☐ pro zahraniční konzulární úřad
- ☐ pro evropský orgán nebo subjekt, na který se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie
- ☐ pro mezinárodní organizaci
- ☐ pro ozbrojené síly státu, který je stranou Severoatlantické smlouvy (síly NATO)
- ☐ pro ozbrojené síly Spojeného království rozmístěné na ostrově Kypru

☐ k soukromému použití

- ☐ pro příslušníka zahraničního diplomatického zastoupení
- ☐ pro příslušníka zahraničního konzulárního úřadu
- ☐ pro pracovníka mezinárodní organizace

(název organizace) (viz kolonka 4)

b) že zboží a/nebo služby uvedené v kolonce 5 splňují podmínky a omezení, které v hostitelském členském státě uvedeném v kolonce 1 platí pro osvobození od daně a

c) že výše uvedené údaje jsou poskytovány v dobré víře.

Žádající organizace nebo žádající jednotlivec se tímto zavazuje, že členskému státu, z něhož bylo zboží odesláno nebo z něhož bylo zboží dodáno či služby poskytnuty, uhradí splatnou DPH nebo spotřební daň, jestliže zboží a/nebo služby nesplní podmínky pro osvobození od daně nebo jestliže se nepoužijí zamýšleným způsobem.

jméno a status podepsaného

místo, datum

podpis

4. **ÚŘEDNÍ RAZÍTKO ORGANIZACE (při osvobození od daně k soukromému použití)**

místo, datum		jméno a status podepsaného
	razítko	podpis

▼B

5. POPIS ZBOŽÍ A/NEBO SLUŽEB, PRO NĚŽ JE POŽADOVÁNO OSVOBOZENÍ OD DPH NEBO SPOTŘEBNÍ DANĚ

A. Údaje o dodavateli nebo poskytovateli/oprávněném skladovateli

1) Jméno a adresa

2) Členský stát

3) Identifikační číslo pro DPH/spotřební daň nebo daňové registrační číslo

B. Údaje o zboží a/nebo službách

Číslo	Podrobný popis zboží a/nebo služeb (3) (nebo odkaz na přiloženou objednávku)	Množství nebo počet	Hodnota bez DPH a spotřební daně		Měna
			Jednotková hodnota	Celková hodnota	
		Celkem			

6. OSVĚDČENÍ PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ HOSTITELSKÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

Odeslání/dodání zboží a/nebo poskytnutí služeb uvedených v kolonce 5 splňuje

☐ v plném rozsahu ☐ až do množství, příp. počtu (počet) (4)

podmínky pro osvobození od DPH nebo spotřební daně.

jméno a status podepsaného

místo, datum razítko podpis

7. ZPROŠTĚNÍ POVINNOSTI OBDRŽET ÚŘEDNÍ RAZÍTKO PODLE KOLONKY 6 (jen při osvobození od daně pro úřední účely)

Dopisem č.

Ze dne

Název žádající organizace:

je zproštěn/a:

Příslušným orgánem hostitelského členského státu:

povinnosti obdržet úřední razítko podle kolonky 6:

jméno a status podepsaného

místo, datum razítko podpis

(*) Nehodící se škrtněte.
(1) Nehodící se škrtněte.
(2) Hodící se označte křížkem.
(3) Nepoužité místo kolonky proškrtněte. To platí i tehdy, když jsou přiloženy objednávky.
(4) Zboží a/nebo služby, pro něž nelze poskytnout osvobození od daně, v kolonce 5 nebo v přiložené objednávce škrtněte.

▼B

Vysvětlivky

1. Dodavateli nebo poskytovateli a/nebo oprávněnému skladovateli slouží toto osvědčení jako doklad pro osvobození od daně při dodání zboží a poskytnutí služeb nebo odeslání zboží žádajícím organizacím / žádajícím jednotlivcům podle článku 151 směrnice 2006/112/EHS a článku 13 směrnice 2008/118/ES. Na základě toho se vyhotoví pro každého dodavatele nebo poskytovatele/skladovatele osvědčení. Od dodavatele nebo poskytovatele/skladovatele se navíc požaduje, aby toto osvědčení založil do svých záznamů v souladu s ustanoveními právních předpisů použitelnými v jeho členském státě.

2. a) Všeobecné vlastnosti papíru, který se má použít, jsou stanoveny v *Úředním věstníku Evropských společenství* C 164 ze dne 1. července 1989, s. 3.

   Všechna vyhotovení jsou na bílém papíře. Formát by měl být 210 mm × 297 mm; nejvyšší přípustná odchylka je o 5 mm méně, případně o 8 mm více na délku.

   V případě osvobození od spotřební daně se osvědčení o osvobození vydá ve dvou vyhotoveních:

   — vyhotovení, které si ponechá odesílatel,

   — vyhotovení, které se připojí k přepravě zboží podléhajícího spotřební dani.

   b) Nevyužitá místa v kolonce 5 písm. B se proškrtnou, aby se nic nemohlo dopisovat.

   c) Doklad je nutno vyplnit čitelně a tak, aby nebylo možno uvedené údaje vymazat. Vymazávání či přepisování je nepřípustné. Osvědčení se vyplní v některém z jazyků uznaných hostitelským členským státem.

   d) Pokud se popis zboží a/nebo služeb (kolonka 5 písm. B osvědčení) odvolává na objednávku, která není vyhotovena v některém z jazyků uznaných hostitelským členským státem, musí žádající organizace/žádající jednotlivec přiložit překlad.

   e) Pokud je osvědčení naopak sepsáno v jazyce, který není uznán členským státem dodavatele nebo poskytovatele/skladovatele, musí žádající organizace/žádající jednotlivec přiložit překlad údajů o zboží a službách uvedených v kolonce 5 písm. B.

   f) Za uznaný jazyk se považuje některý z jazyků, které se v dotyčném členském státě úředně používají, nebo kterýkoli jiný úřední jazyk Unie, který členský stát prohlásí k tomuto účelu za použitelný.

3. Prohlášením v kolonce 3 osvědčení poskytuje žádající organizace / žádající jednotlivec údaje, které jsou potřebné pro posouzení žádosti o osvobození od daně v hostitelském členském státě.

4. Prohlášením v kolonce 4 osvědčení potvrzuje organizace správnost údajů v kolonce 1 a kolonce 3 písm. a) dokumentu a skutečnost, že žádající jednotlivec je jejím pracovníkem.

▼B

5. a) Odkaz na objednávku (kolonka 5 písm. B osvědčení) musí obsahovat alespoň datum a číslo objednávky. Objednávka musí obsahovat všechny údaje, které jsou uvedeny v kolonce 5 osvědčení. Pokud musí být osvědčení opatřeno razítkem příslušného orgánu hostitelského členského státu, je nutno jím opatřit i objednávku.

   b) Uvedení identifikačního čísla vymezeného v čl. 22 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 2073/2004 ze dne 16. listopadu 2004 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní se nevyžaduje; uvedení identifikačního čísla pro DPH/ spotřební daň nebo daňového registračního čísla je povinné.

   c) Měny se označují třípísmenným kódem v souladu s normou ISO 4217 stanovenou Mezinárodní organizací pro normalizaci ([1]).

6. Uvedené prohlášení žádající organizace / žádajícího jednotlivce se v kolonce 6 potvrdí razítkem příslušného orgánu hostitelského členského státu. Orgán může svůj souhlas podmínit souhlasem jiného orgánu svého členského státu. O získání tohoto souhlasu se postará příslušný správce daně.

7. Za účelem zjednodušení řízení může příslušný orgán zprostit žádající organizaci povinnosti obdržet úřední razítko v případě, že se jedná o osvobození od daně pro úřední účely. Žádající organizace musí toto zproštění uvést v kolonce 7 osvědčení.

([1]) Kódy některých běžně používaných měn jsou: EUR (euro), BGN (lev), CZK (česká koruna), DKK (dánská koruna), GBP (libra šterlinků), HUF (forint), LTL (litas), PLN (zlotý), RON (rumunský leu), SEK(švédská koruna), USD (americký dolar).

▼B

PŘÍLOHA III

Článek 56 tohoto nařízení

Jednotka	Obchodované hmotnosti
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Unce (1 unce = 31,1035 g)	100/10/5/1/$^{1}/_{2}$/$^{1}/_{4}$
Tael (1 tael = 1,193 uncí) ([1])	10/5/1
Tóla (10 tól = 3,75 uncí) ([2])	10

([1]) Tael = tradiční čínská jednotka hmotnosti. Nominální ryzost tael prutu je v Hongkongu 990, ale na Tchaj-wanu mohou mít pruty o hmotnosti 5 a 10 tael ryzost 999,9.
([2]) Tóla = tradiční indická jednotka hmotnosti pro zlato. Nejčastější jsou pruty o hmotnosti 10 tól, s ryzostí 999.

▼B

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 1777/2005	Toto nařízení
Kapitola I	Kapitola I
Článek 1	Článek 1
Kapitola II	Kapitoly III a IV
Kapitola II oddíl 1	Kapitola III
Článek 2	Článek 5
Kapitola II oddíl 2	Kapitola IV
Čl. 3 odst. 1	Článek 9
Čl. 3 odst. 2	Článek 8
Kapitola III	Kapitola V
Kapitola III oddíl 1	Kapitola V oddíl 4
Článek 4	Článek 28
Kapitola III oddíl 2	Kapitola V oddíl 4
Článek 5	Článek 34
Článek 6	Články 29 a 41
Článek 7	Článek 26
Článek 8	Článek 27
Článek 9	Článek 30
Článek 10	Čl. 38 odst. 2 písm. b) a c)
Čl. 11 odst. 1 a 2	Čl. 7 odst. 1 a 2
Článek 12	Čl. 7 odst. 3
Kapitola IV	Kapitola VI
Článek 13	Článek 42
Kapitola V	Kapitola VIII
Kapitola V oddíl 1	Kapitola VIII oddíl 1
Článek 14	Článek 44
Článek 15	Článek 45
Kapitola V oddíl 2	Kapitola VIII oddíl 4
Článek 16	Článek 47

▼B

Nařízení (ES) č. 1777/2005	Toto nařízení
Článek 17	Článek 48
Kapitola VI	Kapitola IX
Článek 18	Článek 52
Kapitola VII	Kapitola XI
Čl. 19 odst. 1	Článek 56
Čl. 19 odst. 2	Článek 57
Čl. 20 odst. 1	Článek 58
Čl. 20 odst. 2	Článek 62
Čl. 20 odst. 3 první pododstavec	Článek 59
Čl. 20 odst. 3 druhý pododstavec	Článek 60
Čl. 20 odst. 3 třetí pododstavec	Článek 63
Čl. 20 odst. 4	Článek 61
Kapitola VIII	Kapitola V oddíl 3
Článek 21	Článek 16
Článek 22	Článek 14
Kapitola IX	Kapitola XII
Článek 23	Článek 65
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha III